

Demeter József

Égi gomolyagból

Feleségemnek

A lány csupa
Mosoly volt. Kékbe-
Öltözött kikelet. Mennyei
Ikon. Blúzát
Szellősre kötötte –
Szmogmentes, égi
Gomolyagból. A fiú nem
Tudta, hogy jön. Mell-
Bimbós idők
Melegében, mint derült
Égből a villámcsapás,
Csillagok gyúltak –
Fényes nappal – éjszínű
Szemében, annyira
Örült neki. Vágyba borult
A zengő rét. A lány pedig
Virágba. Arany-
Eső áztatta az utat, és!
Égszínkék galambok
Ültek a szürke
Verebekhez – aznap.

KÁNYÁDI-versek lankáin

Lábujj-
Hegyen füldugóval
Hová lopakodik
A zaj? – s levegő-
Szűrővel a szmog
Lihegősen-----
Halk harang-
Szó száll elébem a
Természet cinterében.
Avarszag, kikeletillat
Kányádi Sándor fájától,
Kányádi Sándor fájáig
Kísérget – kézen fogva.
A kaptató is felzöldellve.
Fehér zokniban a
Füvek. A madarak
Nászt üzennek. Fény
Áztatta fák alatt
Bariton mély avar
Hallgat. Néz az erdő.
Sándor bátyám fái
Néznek, de! Nem
Engem – a kéklő Idő
Verses perceneiteiben
Szoprános hangulat kél –
Égiesen...Micsoda lány!
Örömgangyal, örömlány?
Istenem, milyen fiatal.
Kikelet selyemben lengén –
Fától fáig, verstől versig
Jön, jön felém. Elém?
Jöszte, Egyesegyedül! Avar-
És tavaszi illat kézen-
Fogva, s! Valaki a tisztáson
A fáknak hegedül.